

Michael Matras, lærari á Grækarismessu í Klaksvík:

-Røkið tilfeingið við skili

-Latið okkum gera okkara til, at fuglaltíð trívist eins, væl har tað er nærbýlt, har tað er fábýlt sum í óbygdum. Og latum okkum røkja nýtslufuglin við skili og varðveita stovnin, eins og vit eisini verða at umsita og hagreiða fiskastovnin við skili segði Michael Matras, lærari m.a. í áhugaverdari røðu síni á Grækarismessu í Klaksvík.

Gott fundarfólk! Góðu á hoyrarar, hornblásarar og skótar!

Í dag halda vit grækarismessu, ein av gomlu merkisdøgum okkara. Vit gleðast yvir, at ljósið er við at komanorður aftur til okkara

eftir ein myrkan vetur, har dapurskygni hevur økst mánað eftir mánað, orsakað av tí stóra arbeiðsloysinum, vit hava havt.

Dagarnir tognar og sinnið gerst lættari, og vónimar birtast aftur um betri tíðir.

Hesin hátíðardagurin stavar upprunaliga frá katólskari tíð til minnis um ríkmanssonin Gregor tann stóra, ið seldi allar ognir sínar á Sisilia og stovnssetti 6 klostur á hesi oyggj eins og hann eisini umbygdi

væla hús síni í Roma til klostur og sjálvur gav seg í Harrans tænastu sum munkur. Og í 590 varð hann einmælt valdur til páva, og varð hann ein av dúgligu monnunum, ið verið hava í hesum starvi.

Michael Matras: -Eisini hjá okkum lærir neyð nakra kvinnu at spinna. Her krevst samanhald og nýhugsan, so tað munar.

Men vit halda henda dag at bjóða tjaldrinum vælkomnið aftur á klettarnar av ferð úr londum, ið leggja sunnan fyri okkum.

Ikki tí, tjaldríð er ikki fyrsti flytufuglur higar. Longu nakrar dagar fyri pálsmessu fóru bæði lomvigan og súlan at leggja sær skógvarnar í blot, sum teir gomlu málboru seg, og sjálfvan pálsmessudag søgdust hesir fuglar at nema oyggjar okkara.

Og ein annar snotligur fuglur, ravnurin, er longu farin at reiðrast, áðrenn tjaldríð kemur.

Ímynd um trúskap

Men tjaldríð fær hesa móttøku, tí tað er tjóðfuglur okkara; tað er ímynd um trúskap. Hóast tað mangan fær eina kaldliga móttøku við stormi, regni, frosti og øðrum veðurlagstrupuleikum, og tá tað millum krossmessu og hálvarssøku verður, og tá tað klekir, ár um ár verður eggrent av kráku, likku, ravn, skúgv, útløgukøttum o.ø., so vitjar tað tó trúliga aftur á hvørjum ári til tað reiður, sum tað elskar mest.

Í nøkur ár hevur tó verið tætt á grækarismessu, men í ár liggur hin hvíti um alt landið. Drúgvasti kavi, tjaldríð hevur drigist við í mínari tíð, var í 1947, tá hann longu á kyndilmessu fór at kava, fyrst sum eitt uppris av útsynningi fyrri at menna landnýrðing, hann fór at mylja kavan niður, og skjótt varð stórkavi; tað var

eingin glotti, tað kavaði, regnaði, frysti og kavaði. Tá fingur tjaldrini og aðrir fuglar eina ringa viðferð, eins og seyður, sum ikki fítiart var í, sóu út sum krundir skarvar, og í summum hagarportum vóru 1 og eingin seyður eftir. Og hetta helt á til væl út í mai. Tá var ikki tespiligt at vera tjaldrur.

Tað er ein av hugnaligu heiðafuglum okkara. Gongur tú í reiðrartíðini gjøgnum hagan á degi ella á nátt, so halda tveir av teim 4 eyðkendastu heiðafuglumum seg at kalla kvirrar, tað eru spógvin og mýrisnifan, meðan hinir báðir, lógvin og tjaldríð, láta at kalla alla tíðina, meðan tú gongur gjøgnum teirra øki. Hevur tú tó við hesum láti, kanst tú njóta og eygleiða øll tey vøkru ljóð, ið seta okkum so ríkan dóm á várið og summarið.

Teir gomlu hildu, at fyrsta tjaldríð, tú sært, kundi boða frá bæði illum og góðum: Sær maður tað flúgvu sær ímóti, tá skal eydnan verða honum ljót, og sær hann tjaldrur frá sær flúgvu, tá skal lukka frá honum snúgvu, men sær hann fyrstu ferð tjaldrur á lið, tá skal lukkan fylgja honum við.

So tað ræður um at síggja tjaldríð á lið, um tær skal gangast væl.

Tjaldríð sigst verja smáfuglin móti rovfuglumum,

